

Anne Bak!

Gökçe Yavaş Önal

Gökçe Yavaş Önal

1984'te İstanbul'da doğdu. Üniversitede resim eğitimi aldı. Uzun süre tuval ve yağlıboyayla cebelleştikten sonra illüstrasyonla kendini daha iyi ifade edebildiğini fark edip bu alana yöneldi. Çocuk kitapları resimliyor ve çeşitli dergiler için çizimler yapıyor. Bir yandan da hayatından küçük sahneler içeren karikatür kitapları ve çizgi romanlar üretme peşinde. *İçimdeki Buhranlar* ve *Anne Bak!* adında karikatür kitapları vardır.

www.behance.net/gokceyavas

ANNE BAK!

© 2022, **Tudem Yayın Grubu**
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YAZAN VE RESİMLEYEN: Gökçe Yavaş Önal
EDİTÖR: Ayşegül Utku Günaydın
GRAFİK UYGULAMA: Burak Tuna

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Başkent Organize San. Bölgesi 22 Cad. No:6 Malıköy, Temelli/Ankara
Tel: 0 312 284 18 14

Birinci Baskı: Mayıs 2022 (2000 adet)

ISBN: 978-605-5678-76-0
Yayınevi sertifika no: 45041
Matbaa sertifika no: 48083

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

DESEN, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ'nin tescilli markasıdır.

desenyayinlari.com.tr

Anne Bak!

Gökçe Yavaş Önal

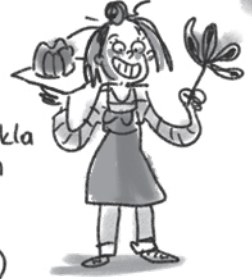

Selam;
Bu kitapta size
hamilelikten başlayıp
çocuk sahibi olma
süresince neler
yaşadığımı,
neler hissettiğimi
anlatıyorum.

Ben, ailemin
tek çocuğuyum.
Etrafımda hiç
küçük çocuk
olmadı.

Klasik anlamda kendimi
"anne" tanımına
uygun hissetmiyorum.

Açıkçası
çocuk sahibi olmakla
ilgili hiçbir fikrim
yoktu.

(Sizin olacak :))

Anne olmayı kutsal
bir görev gibi de görmüyorum.
Hatta abartılmış bir kavram
bence.

Annelik
asırı
kutsal
bi şey.

Bana böyle
bi bilgi
gelmedi.

Şey, afedersiniz;
Cennette bi yer
vardı bizim?

Bi de
böyle
derler

Annelik
kontenjani
di mi?
Hemen
bakıyorum.

Kutsallığı tartışılır,
ama çok zor bi şey
olduğu kesin.

Sürekli bi
vicdan muhasebesi.

Hep bi
suğululuk
hissisi.

Kendi hayatının sorumluluğu
bir yana, sana bağlı başka
birinin sorumluluğu da eklenince
bazen insan çok garesiz hissediyor.

Ezildim

Dinlenmeye pek
fırsat olmuyor.

Depresyona girmek ise çok lüks.

Sıcak bir şey
icmeye
hasret
kalıyorsun.

Uykusuzluk da
cabası.

Bu sırada
birileri de
yemeyip içmeyi
anneliğin üzerine
ahkâm kesip
duruyor.

Ortalıkta,
neyi nasıl yapman gerektiğini
Söyleyen bir sürü çökbilmiş var.

Herkes mutlu,
bi sen değilsin gibi
hissede biliyorsun
bazen.

Çalışan ebeveyni
yetersiz hissettirmek
üzerine çalışan bir
sistem var sanki.

Benim bu süreçte
öğrendiğim;
ebeveynlik biraz
iağıüdüsel biraz da
yolda öğrenilen
bi şey.

Keyfini çıkarmaya
odaklanmak kendin
için yapacağın en iyi
şey.

Olaylar kendiliğinden gelişiyor zira...

10 yıllık arkadaşlığımızın son 2 yılında olayların şekli değişti. Âşık olduk.
İkimiz de hayatımızın benzer dönemlerindeydik.

Eğlendik,

Değişik
şeyler
denedik,

Küstük,

Gezdik,

Evlendik!

Durduk,

Biraz
daha
gezdik,

Az daha gezdik,

Sonra 30'ün yaşlarımız
geldi. Hormonlar itekledi,
biyolojik saatler tıklattı
derken... Her şey böyle
başladı.

Hayatımızın en gılgın kararını verdik.

BE BEEK!

Anne!
Bize bebek
geliyor!

NE?
NEDEN?!

Sevinmedin
mi?

Anneanne
olmaya hazır
değilim...

Bunu bi uyarı
olarak düşünmeliydim.

Oysa ben hazırmışım
gibi hissediyordum.

İlk birkaç ay
Suursuz mutluluktan
pek düşünmeye fırsat
olmadı.

Ara vermeden
ikinciği de yaparız...

Çılgın
fikirler

Anneliğe hazır
şefkətli bakışlar

Kıloyu sadece
bebeğe aldım
gururlu bakışı

İnanılmaz bir
hızla uzayan
saçlar

Az süt

Mantıklı boyutta
göbek

Hâlâ giyilebilen
hamilelik öncesi
pantolonu

Normal
boyutlu
ayaklar

Kedi

Uyku hâli çok yaygın olduğundan ilk 3 ay vücut duruma alışmak için fazla düşünmeme izin vermiyor.

HER AN
HER YERDE
UYKU!

ALINAN TAKVİYELERİN
TÜMÜNÜN
SAGA GİTMESİ

TUHAF
KOKULAR

Gök mutluyum!

GEREKSİZ
MUTLULUK
HÂLİ

Sordığın
şeylerden
bile tiksine bilirsin

ERİK!

Ben gelişirken oyuncakları
önüne koyarım, oynar, kitap
filan bakar. Minicik bebe
ne kadar engel olabilir ki
gelişmeme, di mi?

Hee..
Tabii..

ANNEAA!
GEEL!

BASINA NE GELECEĞİNDEN O KADAR HABERSİZ Kİ...

Montıklı günlerimde
ağızma sürmediğim bi'şey

Sonra bir gün:

KORKMAMA
SEBEP
OLAN İLK
AN.

Son aylarda bastaki mutlu ruh hâlim biraz değişti.
Yorgunluk arttı. Bedenim iyice şişti. Kaygılar başladı.

Dar kıyafetler
rahatsız,
bol kıyafetler
çok bol.

Bu insan
gerçekten
var

Hâlâ kin tutuyorum
bu insana.

Kendini fiziksel
olarak çok da
iyi hissetmezken
bi de böyle
insanlar çıkıyor
karşına.

Hormonlar kaygı durumunu da etkiliyor tabii.

Ya beceremezsem?

Yapamıycaam!

Herkes yapabiliyor,
ben neden yapamayayım?

Ya korkuyamazsam?

Ya delirirsem?

Gök korkuyorum...

Sağlıklı olsun da...

УПАМИУСААААМ!

ANNE BAK! GÖKÇE YAVAŞ ÖNAL'IN HAMİLELİK VE ÇOCUK SAHİBİ
OLMA SÜRECİNDE BİR KADIN VE ANNE OLARAK NELER YAŞAYIP
HİSSETTİĞİNİ MİZAHİ DİLLE ANLATAN BİR ÇİZGİ ÖYKÜ.

ANNELİK KİMLİĞİYLE BİRLİKTE DEĞİŞEN HAYATINDAN KESİTLER
AKTARAN ÖNAL, TOPLUMUN KADINA YÜKLEDİĞİ ROLLERİN YANI SIRA
HURAFE, DEDİKODU VE ÖNYARGILARIN, ÜZERİNDE YARATTIĞI BASKIYI
VE DAYATILAN MÜKEMMELLİK ALGISINI KOMİK BİR PERSPEKTİFTEN
ELE ALARAK ANLATIYOR.

desenyayinlari.com.tr

 DesenYayinlari.Tudem

 @desenyayinlari

ISBN: 978-605-5678-76-0

9 786055 678760